

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.1.599/2024/9.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Harangozó Attila, előadó bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna bíró
Dr. Boros Tibor, bíró
Dr. Nagy Antal, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2025. július 3.
Az ügy tárgya: hivatalos személy elleni erőszak büntette és más
bűncselekmények
Terhelt: ...
Első fok: Váci Járásbíróság, 6.B.141/2023/12., ítélet, tárgyalás,
2023. október 11.
Másodfok: Budapest Környéki Törvényszék, 5.Bf.6/2024/15., ítélet,
tárgyalás, 2024. március 6.
Az indítvány előterjesztője: a terhelt
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a hivatalos személy elleni erőszak büntette és más bűncselekmények miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Váci Járásbíróság 6.B.141/2023/12. számú, valamint a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bf.6/2024/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint más jogosult azonos tartalommal újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Váci Járásbíróság a 2023. október 11-én kihirdetett 6.B.141/2023/12. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki hivatalos személy elleni erőszak büntetésében [Btk. 310. § (1) bekezdés a) pont], közúti veszélyeztetés büntetésében [Btk. 234. § (1) bekezdés] és járművezetés az eltiltás hatálya alatt büntetésében [Btk. 239/B. § (2) bekezdés]. Ezért őt – halmazati büntetésül – 5 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 6 év közügyektől eltiltásra és 10 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság elrendelte a Váci Járásbíróság 6.B.14/2022/12., 2.B.146/2021/11. és 2.Bpk.407/2022/3. számú határozataival kiszabott, az eredetileg végrehajtásában felfüggesztett 6-6 hónap szabadságvesztések végrehajtását.

[2] A terhelt és védője fellebbezései folytán másodfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék a 2024. március 6-án meghozott 5.Bf.6/2024/15. számú ítéletével a szabadságvesztés tartamát 4 év 6 hónapra enyhítette, egyebekben – az ügy érdemét nem érintő rendelkező részi helyesbítések mellett – az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] 2. A jogerős ítéletben megállapított tényállás a következőket rögzítette:

– A terhelt több közúti járművezetéstől eltiltás hatálya alatt, 2023. augusztus 1-jén 7 óra 15 perckor csapadékmentes időben, nappali látási viszonyok mellett, a település 1 ... számú főút irányából vezette a cég 1 (cím 1) tulajdonát képező, forgalmi rendszám 1, Mercedes gyártmányú gépjárművet település 2 irányába, amikor a cím 2 szám alatti helyen, a rendőrkapitányság hivatásos állományú tagjai, személy 1 rendőr őrmester, személy 2 rendőr törzsőrmester és személy 3 rendőr őrmester közlekedésrendészeti ellenőrzés céljából intézkedés alá kívánták vonni.

– A szolgálati jellegű festéssel, megkülönböztető fényjelzéssel ellátott, hatósági jelzésű gépjárművel az intézkedő rendőrök – mivel látásból ismerték a terheltet, akiről tudták, hogy több járművezetéstől eltiltás hatálya alatt is áll – működő megkülönböztető jelzéssel a terhelt által vezetett gépjármű mögé fordultak. A terhelt – annak ellenére, hogy a mögötte haladó rendőrök intézkedési szándékát egyértelműen észlelte – a többszöri hangkürtre és fényjelzésre sem reagált és azért, hogy az intézkedést elkerülje, menekülni kezdett. Ennek során nagy sebességgel haladt tovább település 2 irányába, majd az utca 1-be hajtott és tovább haladt a főút irányába. Innen a tér irányába közlekedett, ahol a körforgalomba visszafordult és a főúton nagy sebesség mellett tovább haladt település 3 irányába, ahol balra fordult a fasorra. A terhelt ott keresztezte a vasúti fővonalat, majd ráhajtott az autóútra település 4 irányába.

– A terhelt a haladása során több alkalommal indokolatlanul, szándékosan átlépte a záróvonalat, ennek során ezzel pedig a szembejövő gépjárműveket (személygépkocsik, távolsági autóbusz) fékezésre, illetve lehúzóadásra kényszerítette. Ezen túlmenően számos alkalommal – nem forgalmi okból, hanem azért, hogy a mögötte haladó rendőröket fékezésre és ezzel nagyobb követési távolság felvételére késztesse, vagyis a forgalom szempontjából indokolatlanul – intenzíven fékezett, ezzel vészfékezésre kényszerítve a mögötte haladó szolgálati gépkocsi vezetőjét, amely cselekménnyel veszélyeztette a jármű utasait és akadályozta a rendőri intézkedést. Haladása során a lakott területen belül – egyes esetekben (így a fasoron) 116 kilométer/óra sebességgel közlekedett – és lakott területen kívül is jelentősen túllépte a megengedett sebességet.

– Az autóút terhelt által igénybe vett szakasza kétirányú, osztott pályás főútvonal. A megengedett sebesség 110 kilométer/óra. A terhelt haladási irányában útburkolati jellel elválasztott két forgalmi sáv és egy leállósáv van. Az úttest aszfalt burkolata ebben az időpontban száraz volt.

– A terhelt az autópályán közlekedve a folyamatos rendőri fény és hangjelzés ellenére település 4 irányába haladt, alkalmanként megközelítve a 200 kilométer/óra sebességet, több alkalommal a forgalomban a szabályosan haladó járművek között cikázva, a leállósávot indokolatlanul igénybe véve. A település 4-település 5-i lehajtó közelében a reggeli erős forgalmi viszonyok miatt kialakult gépjárműoszlop miatt a terhelt lassításra kényszerült, így az őt követő rendőrségi gépjármű elé került, amelynek vezetője lassításra és megállásra próbálta a terheltet kényszeríteni.

- Az intézkedő járőrök segítségével időközben a helyszínre érkezett személy 4 rendőr főtörzsőrmester és személy 5 rendőr őrmester a hatósági jelzésű rendőri jelleggel ellátott szolgálati gépjárművel, akik szintén folyamatos megkülönböztető fény- és hangjelzést alkalmazva követték a terhelt által vezetett személygépjárművet, miközben megállásra szólították fel a terheltet.

– A terhelt az erősítés megérkezését követően, azt észelve, menekülését továbbra is folytatta, és jobb oldalról meg akarta előzni az előtte a belső és külső forgalmi sáv elválasztó vonalán haladó szolgálati gépjárművet, amely során az autópályán a település 4-település 5-i lehajtót követő egyenes szakasz végén – a vasúti megálló magasságában nekiütközött a szolgálati gépjármű jobb hátsó sarokpontjának, aminek következtében a szolgálati gépjármű lesodródott a műszaki-leálló sávba és az azt vezető személy 1 rendőr őrmester a jármű stabilitásvesztését csak többszörös kormánymozdulatokkal tudta megelőzni.

– Ezt követően az erősítésként érkezett hatósági jelzésű rendőri jelleggel ellátott szolgálati gépjármű a terhelt által vezetett Mercedes gépkocsi bal oldala mellé érkezett, amelynek során szinte egy vonalba kerültek, amikor a terhelt ezt észelve, menekülése végett a forgalmi rendszám 1 gépkocsit balra a szolgálati gépjármű irányába kormányozta, azért, hogy a mellette haladó rendőrgépjármű a menekülésében ne akadályozza. Az ütközés elkerülése végett személy 4 rendőr főtörzsőrmester az általa vezetett szolgálati gépjárművet erősen lefékezte, ezzel egyidőben a terhelt járművének mozgását személy 1 rendőr őrmester az általa vezetett szolgálati gépkocsival lekövette, haladási irányát elzárni próbálta, amelynek következtében a Mercedes az úttest bal oldalán található betonelemnek ütközött.

– Az ütközés következtében a terhelt által vezetett gépjármű bal első kereke kiszakadt a helyéről, a Mercedes gépjármű pedig a betonelemtől visszasodródva a jobb elejével nekiütközött az hatósági jelzésű gépkocsi bal elejének. Ezután a terhelt az általa vezetett személygépkocsival a jobb oldalról szalagkorláttal határolt műszaki-leállósáv felé gurult, elhaladt a hatósági jelzésű szolgálati gépkocsi előtt, amely ezt követően bal oldalról haladt a terhelt által vezetett Mercedes mellett, de a terhelt járművének mozgását személy 1 rendőr őrmester az általa vezetett szolgálati gépkocsival ismételtelen lekövetve a terhelt haladási irányát elzárni próbálta és a gépkocsi jobb elejével a szalagkorlát mellett összeütközött a Mercedes bal elejével, amely ennek hatására megállt.

– Személy 1 rendőr őrmester a terhelt előzetes viselkedése miatt, a további támadás elkerülése végett szolgálati fegyverét a tokból elővette és felszólította a terheltet, hogy szálljon ki a gépjárműből, aminek a terhelt nem tett eleget. Az intézkedő rendőr szolgálati fegyverét a tokjába eltéve, bal karjával ráfogott a terhelt bal karjára és kihúzta a gépjárműből, majd a Mercedes hátsó részénél hasra fektették, ennek során a terhelt a bilincselésnek ellenállt, a testét megfeszítette, megpróbált a fogásból kiforogni, továbbá a lábaival rúgkapált és a vele szemben intézkedő rendőröknek azt kiabálta, hogy „megdöglötök”.

– A terhelt a cselekményével okozott baleset következtében (amikor az általa vezetett Mercedes típusú személygépkocsi és a személy 1 rendőr által vezetett szolgálati gépkocsi összeütközött) a terhelt által vezetett Mercedes típusú személygépkocsi bal első lámpatesté, bal és jobb oldala is rongálódott, bal első kerekének felnije kitört. A személy 1 rendőr által

vezetett szolgálati gépjármű egész bal és jobb oldala, jobb hátsó sarok részénél lökhárítója rongálódott, a járműben 5.305.881 forint kár keletkezett.

[4] II. 1. A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozatával szemben a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt – annak törvényi okának (Be. 649. §) megjelölése nélkül – sérelmezve bűnösségének megállapítását a hivatalos személy elleni erőszak büntetében.

[5] Indokai szerint a terhére rótt bűncselekmények közül a hivatalos személy elleni erőszakot nem követte el, amit a bűncselekményről készült videófelvevételek is tanúsítanak.

[6] Kifejtette, hogy nem hajtott bele a rendőrautóba, hanem ők szorították le, azonban a bíróság nem vett figyelembe semmit, ami az ártatlanságát bizonyítaná, így – bár kérte – nem rendeltek ki az ügyben semmilyen szakértőt.

[7] Erre figyelemmel indítványozza, hogy a Kúria folytassa le a jogerős határozat azon rendelkezésének a felülvizsgálatát, amely a hivatalos személy elleni erőszak büntetében a bűnösségét kimondta.

[8] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.50/2025/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, míg érdemét tekintve alaptalannak tartotta.

[9] Indokai szerint a hivatalos személy elleni erőszak büntette tekintetében az irányadó tényállás alapulvételével nem tekinthető megalapozottnak a terhelt felülvizsgálati indítványa.

[10] Kifejtette, hogy bár a terhelt kizárólag a hivatalos személy elleni erőszak büntette miatti bűnösségének a megállapítását sérelmezi, azonban annak vizsgálata nem különíthető el a terhelt terhére rótt, az említett bűncselekménnyel valamennyi, a tényállásban rögzített szituációban valóságos alaki halmazatban megvalósult közúti veszélyeztetés büntettétől.

[11] Szerinte az irányadó tényállást vizsgálva megállapítható, hogy a terhelt kizárólag az autóúton a rendőrségi szolgálati személygépkocsinak történt ütközésével kapcsolatos eseményeket érintően tartja tévesnek a bűnössége megállapítását. Ehhez képest a tényállás elsőfokú ítélet [15] és [16] pontjában rögzített megállapításai még azokat az eseményeket rögzíti, amelyek település l lakott területén, valamint külterületén, még az autóútra felhajtaszt megelőzően zajlottak le, amikor a terheltet még kizárólag egy hatósági jelzésű szolgálati személygépkocsi követte, illetve üldözte megkülönböztető jelzések használata mellett.

[12] Rámutatott, hogy önmagában kizárólag ezen tények alapulvételével is egyértelműen arra vonható következtetés, hogy a terhelt az általa megvalósított szándékos és többszörös, a KRESZ szabályait megszegő magatartásának eredményeként egyrészt akadályozta a vele szemben jogszerűen intézkedni szándékozó rendőröket intézkedésük eredményes végrehajtásában, másrészt az ezt közvetítő cselekménye folytán közvetlen veszélynek tette ki az őt üldöző rendőrségi szolgálati gépkocsi vezetőjét és utasait.

[13] Utalt arra, hogy a tényállás azonban az ezt követően, az autóútra felhaladásukat követően is tartalmaz több olyan mozzanatot, amelyek úgyszintén kívül esnek a terhelt felülvizsgálati indítványán. Ilyen az elsőfokú ítélet [19]-[22] bekezdéseiben írt forgalmi szituációk, amelyeket részletesen ismertetett.

[14] Álláspontja szerint a tényállás idézett megállapításaiból egyértelműen kitűnik, hogy a terhelt az utolsó, az általa vezetett jármű súlyos sérülésével, majd megállítással kényszerítésével záródott forgalmi szituációt megelőző cselekményei több esetben is alkalmasak voltak arra, hogy közvetlen veszélynek tegyék ki az őt üldöző szolgálati személygépkocsik vezetőit és utasait, ezáltal egyidejűleg valamennyiüket megakadályozva abban, hogy jogszerű intézkedésüket vele szemben foganatosítani tudják.

[15] Érvei szerint a tényállás utolsó fejezetéből az is egyértelműen megállapítható, hogy a rendőrségi szolgálati személygépkocsi vezetője már egy olyan, a terhelt által vezetett,

súlyosan megrongálódott jármű megállításáról gondoskodott, amelynek a közúti forgalomban a további részvétele nem csupán a közlekedés többi résztvevőjét, de magát a terheltet is súlyos veszélynek tette volna ki.

[16] Mindezekből következően szerinte az alapügyben eljáró bíróságok a tényállásból helytálló következtetést vontak a terhelt bűnösségére a hivatalos személy elleni erőszak büntette tekintetében is, ezért indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat hatályában tartsa fenn.

[17] **III. A felülvizsgálati indítvány alaptalan.**

[18] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. § értelmében kizárólag a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, a Be. 649. §-ban megjelölt anyagi és eljárási okokból vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényben rögzített köre nem bővíthető, az ott meghatározottakon kívül más okból felülvizsgálatnak nincs helye.

[19] A terhelt a terhére rótt bűncselekmények közül a hivatalos személy elleni erőszak büntetést illetően vitatta a bűnösségének megállapítását.

[20] A felülvizsgálati ok feltételeinek vizsgálata során nem hagyható figyelmen kívül, hogy a terhelt a hivatalos személy elleni erőszakot a közúti veszélyeztetés büntetével egy magatartással, ún. alaki halmazatot megvalósítva követte el.

[21] Halmazat esetében a Be. 649. § (1) bekezdés a) pontja szerinti törvénysértő felmentés, eljárásmegszüntetés és bűnösség megállapítása – értelemszerűen – az anyagi halmazatban álló bűncselekmény kapcsán képez felülvizsgálati okot. Az alaki halmazatban álló bűncselekmény esetében ugyanis valójában egyazon magatartás jogi értékelésének változatairól, ekként minősítéséről van szó. Ekként az ilyen jogi értékelés (illetve annak megléte vagy hiánya miatti kifogás) nem a Be. 649. § (1) bekezdés a) pontja szerint, hanem a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont első fordulata szerint képezheti felülvizsgálat tárgyát; amint az ilyen értékelés téves mivolta sem vezet a bűnösség kimondásához (EBD 2012.B.15.), sem pedig felmentéshez [BH 2008. 322., Bfv.III.933/2016/6. (BH 2017.109.)].

[22] Ennek megfelelően a terhelt azon állítása, miszerint cselekménye nem minősül a közúti veszélyeztetéssel halmazatban hivatalos személy elleni erőszak büntetteként is, lehet felülvizsgálat tárgya, ugyanis a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont első fordulat ba) alpontja alapján a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetést szabott ki.

[23] 2. Ugyanakkor a felülvizsgálati eljárásban megkerülhetetlen szabály a tényálláshoz kötöttség Be. 650. § (2) bekezdésben meghatározott elve, amely szerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem támadható. Ezzel összhangban rendelkezik a Be. 659. § (1) bekezdés akként, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[24] A tényállás irányadó jellege azt jelenti, hogy a felülvizsgálat során nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. Következésképp a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése külön-külön és egymás viszonyában sem vizsgálható. Az eljáró bíróságok által levont jogi következtetések – így a bűnösség megállapításának és a cselekmény jogi minősítésének – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével bírálható el.

[25] Ebből következően a felülvizsgálat során a tényállás helyessége, az ítélet megalapozottsága, a bizonyítékok értékelése nem bírálható felül. A jogerős ítéletben rögzített

tényállás nem változtatható meg. Az indítvány nem irányulhat arra, hogy a Kúria a bizonyítékok eltérő értékelésével a jogerős ítéletben foglalttól eltérő tényállást állapítson meg, majd ennek alapján hozzon a terheltre a büntetőjogi felelősséget vagy az alkalmazott jogkövetkezményeket érintően kedvezőbb döntést.

[26] Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének és ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a – minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül – kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.

[27] A terhelt indítványának jelentős része mindezzel azonban ellentétben áll, ugyanis a jogerős ítélettel szemben kifejezetten nevesítette kifogásként a tényállás megalapozatlanságát, vitatta az abban megállapított történeti tényeket, támadta megállapításuk módját és a bizonyítékok értékelését is, továbbá kifejtette az azok helyett más, eltérő tények megállapítása iránti igényét.

[28] A megalapozatlanság azonban nem anyagi jogi hiba, hanem a büntetőeljárás törvényben a másodfokú – és a Be. 617. §-ára figyelemmel a harmadfokú – eljárásra vonatkozóan szabályozott eljárási fogyatékoság (Be. 592. §); ezért a jogerőt követően még valósága esetén sem a Be. 649. § (1) bekezdésében megkívánt büntető anyagi jogszabálysértés. Következésképp – mivel teljes egészében a felülvizsgálat körén kívül esik – azzal kapcsolatban a Kúria nem is vizsgálódhat, ekként álláspontot sem fogalmazhat meg.

[29] A jogerős ítéleti tényállás tehát a felülvizsgálati eljárásban nem változtatható meg és nincs arra törvényes mód, hogy a Kúria jogkövetkeztetéseit a jogerős ítéleti tényállásban nem szereplő vagy azoktól eltérő tényekre alapítsa. A felülvizsgálati indítvány alapján a felülvizsgálati ok vizsgálatát a jogerős ítéleti tényállásban megállapított cselekmény alapján kell elvégezni, a felhívott anyagi jogi szabály megsértését ezen tényállás alapján kell megítélni [Kúria Bfv.I.1.004/2020/13. (BH 2021.280.)].

[30] 3. A terhelt a hivatalos személy elleni erőszak büntettében megállapított bűnösségét támadó kifogása valójában a jogerős ítéleti tényállásban írt magatartásának a Btk. 310. § (1) bekezdés a) pontba ütközését – a cselekménye tényállásszerűségét – vonja kétségbe.

[31] Osztotta a Kúria a Legfőbb Ügyészség álláspontját, miszerint nem különíthető el a terhelt terhére rótt hivatalos személy elleni erőszak büntettének és a közúti veszélyeztetés büntettének a vizsgálata, ugyanis jelen ügyben egymással e két bűncselekmény valóságos alaki halmazatban áll, azaz a jogerős ítélet szerint a terhelt ugyanazzal az elkövetési magatartással egyidejűleg mindkét bűncselekményt megvalósította.

[32] A Btk. 310. § (1) bekezdés a) pont szerinti hivatalos személy elleni erőszakot az követi el, aki a hivatalos személyt a jogszerű eljárásában erőszakkal vagy fenyegetéssel akadályozza.

[33] Ekként tényállásszerűvé teszi a cselekményt a jogszerű hivatalos eljárás akadályozása, ha annak elkövetési módjaként megállapítható az erőszak vagy a fenyegetés. Az alkalmazott erőszaknak személy ellen kell irányulnia, amelybe beletartozik a dologról személyre áttevődő erőszak is.

[34] Erőszak vagy fenyegetés hiányában, önmagában a hivatalos személy jogszerű eljárásának az akadályozása tehát nem tényállásszerű és – értelemszerűen – nem valósít meg bűncselekményt. A hivatalos személy elleni erőszak kizárólag szándékos elkövetés esetén büntetendő.

[35] Az erőszak fogalmát a Btk. nem határozza meg, így a Kúria irányadó gyakorlata adja meg a megállapíthatósági szempontjait. Eszerint az erőszak fizikai erő kifejtéssel megvalósuló közvetlen vagy dolog által közvetített, személy ellen irányuló tudatos, meghatározó jellegű ráhatás, amelyet a konkrét eset összes körülményének figyelembevételével kell vizsgálni és megítélni [Bfv.II.452/2020/6.].

[36] Az erőszak megállapíthatóságának nem feltétele sérülés okozása vagy testi sértés bekövetkezése. Az erőszak és az akadályozás (korlátozás) nem szinonim fogalmak. A hivatalos személyt korlátozó cselekmény nem feltétlenül jelent egyben erőszakos magatartást is, azonban – ha nem fenyegetéssel valósul meg a bűncselekmény – az erőszak hiánya kizárja az elkövető büntetőjogi felelősségének megállapítását a Btk. 310. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott hivatalos személy elleni erőszak büntetében [Bfv.II.12/2019/8.].

[37] A Btk. 234. § (1) bekezdésében szabályozott közúti veszélyeztetés büntettét az követi el, aki a közúti közlekedés szabályainak megszegésével közúton vagy közforgalom elől el nem zárt magánúton más vagy mások életét vagy testi épségét közvetlen veszélynek teszi ki.

[38] A közúti veszélyeztetés szándékos veszélyeztetési bűncselekmény. Az elkövető szándéka kiterjed az elkövetési magatartásra, azaz a közúti közlekedés szabályainak a megszegésére és a bűncselekmény eredményére, azaz más vagy mások életének vagy testi épségének a közvetlen veszélyeztetésére is. Az eredménynek az elkövetési magatartással okozati összefüggésben kell bekövetkeznie.

[39] A veszélyhelyzet akkor közvetlen, ha az élet vagy a testi épség sérelmének a reális lehetőségét hozza létre, azaz személyre és helyzetre konkretizált veszély jön létre. Az elkövető szándéka kizárólag a veszélyhelyzetként megfogalmazott eredményre terjedhet ki, a veszélyhelyzettel okozati összefüggésben levő bármilyen további, immár káros eredményre azonban már nem (Kúria 41/2007. BK vélemény).

[40] A közúti veszélyeztetés egyenes vagy eshetőleges szándékkal is elkövethető. Eshetőleges szándékkal való elkövetés esetén az elkövető a veszélyhelyzet bekövetkezésének lehetőségét előre látja és abba belenyugszik. Felismeri a veszélyhelyzeten túlmenő káros következmény(ek) létrejöttének lehetőségét is, de könnyelműen bízik – többek között – a vezetői képességeiben, gyakorlatában, tapasztalatában.

[41] Az irányadó tényállás szerint a terhelt a haladása során több alkalommal indokolatlanul, szándékosan átlépte a záróvonalat, ezzel pedig a szembejövő gépjárműveket (személygépkocsik, távolsági autóbusz) fékezésre, illetve lehúzódasra kényszerítette, illetve az autóúton a forgalomban a szabályosan haladó járművek között cikázva, a leállósávot indokolatlanul igénybe véve közlekedett a megengedett sebességhatárt jelentősen túllépve. Eközben a haladása során számos alkalommal – nem forgalmi okból, hanem azért, hogy a mögötte haladó rendőröket fékezésre és ezzel nagyobb követési távolság felvételére készítse, vagyis a forgalom szempontjából indokolatlanul – intenzíven fékezett, ezzel vészfékezésre kényszerítve a mögötte haladó szolgálati gépkocsi vezetőjét. Ezt követően a terhelt az autóút bal pályatestén a település 4-település 5-i lehajtót követő egyenes szakasz végén nekiütközött az előtte haladó szolgálati gépjármű jobb hátsósarokpontjának, melynek következtében a szolgálati gépjármű lesodródott a műszaki-leálló sávba és az azt vezető személy 1 rendőr őrmester a jármű stabilitásvesztését csak többszörös kormánymozdulatokkal tudta megelőzni. Majd az erősítésként érkezett másik szolgálati gépjármű irányába kormányozta az általa vezetett gépjárművet azért, hogy a mellette haladó rendőrgépjármű a menekülésében ne akadályozza. Az ütközés elkerülése végett személy 4 rendőr főtörzsőrmester az általa vezetett szolgálati gépjárművet erősen lefékezte.

[42] A Btk. 310. § (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő hivatalos személy elleni erőszak büntetnének megvalósulásához elegendő az, hogy a terhelt erőszakkal vagy fenyegetéssel megvalósuló cselekménye a hivatalos személy intézkedését, eljárását – sérülés okozása, illetve erre irányuló szándék nélkül – akadályozza (Bfv.II.452/2020/6.).

[43] A terhelt cselekménye ennek megállapítására nem kétségesen alkalmas volt.

[44] A jogerős ítéletben foglaltak szerint a terhelt szándéka arra terjedt ki, hogy a vele szemben intézkedő rendőröket jogszerű tevékenységükben bármely módon – akár közvetlen

veszélyhelyzet létrehozása útján is – akadályozza és magát a rendőri intézkedés alól kivonva elmeneküljön.

[45] A terheltet a jogszerű rendőri intézkedés folytán megállási kötelezettség terhelte, amelynek nem tett eleget. A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 19. § (1) bekezdése szerint ugyanis a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

[46] Jelen esetben tehát a terhelttől kizárólagosan elvárt magatartás az volt, hogy járművét már település 1 belterületén a rendőrök által adott első fény és hangjelzést követően – az adott helyzetben elvárt intenzitású fékezés alkalmazása mellett – haladéktalanul megállítsa, azonban a terhelt ennek nem tett eleget ekkor és később település 1 külterületén, illetve az autópályán sem.

[47] A felülvizsgálati indítvány tartalma szerint azt a terhelt sem vitatta, hogy az őt üldöző rendőrök életét, testi épségét veszélyeztette akkor, amikor – előlük menekülve a megengedett sebességhatárt jelentősen túllépő haladása közben számos alkalommal – nem forgalmi okból, hanem így akarva kivonni magát a rendőri intézkedés alól – intenzíven fékezett, amivel vészfékezésre kényszerítette a mögötte haladó szolgálati gépkocsi vezetőjét. Ehhez hasonlóan nem vitatta azt sem, hogy az autópályán a menekülése során az egyik szolgálati gépjármű jobb hátsó sarokpontjának ütközése, – amelynek következtében a szolgálati gépjármű lesodródott a műszaki-leállósávba –, illetve később az általa vezetett gépjárműnek a másik szolgálati gépjármű irányába kormányzása, amely miatt a szolgálati gépjárművet erősen le kellett fékezni, szintén veszélyeztette az őt üldöző rendőrök életét és testi épségét.

[48] A tényállásban írt közlekedési kényszer nélküli hirtelen fékezések, a másik gépjárműnek ütközés, illetve a másik gépjármű irányába kormányzás – amelyek ilyen körülmények között minden esetben közvetlen veszélyhelyzet teremtenek – szükségszerűen akadályozták a rendőrök eljárását, az intézkedésük foganatosítását és lefolytatását. Mindezek egyben a rendőrök személye ellen irányuló tudatos, meghatározó jellegű ráhatások is voltak, amelyeket a terhelt velük szemben az általa vezetett gépjármű révén közvetítetten fejtett ki. Másként szólva a terhelt dologról személyre áttevődő erőszakot alkalmazott, ekként a hivatalos személyeket a jogszerű eljárásukban akadályozó magatartása tényállásszerű volt.

[49] Megjegyzi a Kúria – osztva ebben is a Legfőbb Ügyészség által kifejtetteket – hogy a felülvizsgálati indítvány kizárólag az autópályán lezajlott eseményekkel kapcsolatosan fogalmazta meg a kifogásait, azonban a gépjármű vezetője által megvalósított több olyan közlekedési forgalmi szabályszegés, amely azonos közlekedési szituációban ugyanazt az alapeseti (közvetlen) veszélyhelyzetet eredményezi, természetes egységet képez, miként több személy (más vagy mások) életének, testi épségének közvetlen veszélyeztetése szintén egységként értékelendő. Ennek megfelelően ebbe az egységbe tartoznak értelemszerűen a település 1 bel- és külterületén megvalósított terhelti magatartások is.

[50] Ezzel egyezően képez egységet a terhelt terhére megállapított hivatalos személy elleni erőszak büntette is. A több hivatalos személyt érintő erőszak minősítéséről szóló 8/2007. BK vélemény szerint ugyanis, ha a hivatalos személy elleni erőszakot (2012. évi C. törvény 310. §) több hivatalos vagy külföldi hivatalos személy ellen, azoknak egységes eljárása keretében követik el, a cselekmény nem válik több bűncselekménnyé. A konkrét hatósági eljárás egysége a bűnhalmazat megállapítását ilyen esetben kizárja.

[51] A jogerős tényállás alapján tehát az alapügyben eljáró bíróságok helyesen állapították meg, hogy a terhelt szándéka – a közlekedés körében előidézett közvetlen veszélyhelyzet

teremtése mellett – arra is irányult, hogy az őt üldöző rendőrökkel szemben szemben erőszakot, azaz ellenük irányuló dologról személyre áttevődő fizikai behatást alkalmazzon.

[52] A bíróság jogerős ítéletében tehát törvényesen minősítette a terhelt cselekményét hivatalos személy elleni erőszak bűntetteként is a közúti veszélyeztetéssel halmazatban. Ekként a jogerős ítéletben a terhelt cselekményeinek minősítése törvényes, így pedig anyagi jogszabálysértés hiányában a törvényes keretek között kiszabott büntetés neme és mértéke már felülvizsgálat tárgya nem lehet [Bfv.545/2021/7. (BH 2022.5.), Bfv.1502/2016/6. (BH 2017.219.II.)].

[53] Mindezekre tekintettel – miután a Kúria olyan felülvizsgálati okot, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt – a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdésének megfelelően tartott tanácsülésen, a Be. 655. § (2) bekezdése szerinti összetételben eljárva a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[54] *A döntés elvi tartalma*

Megvalósítja a közúti veszélyeztetés bűntette mellett a hivatalos személy elleni erőszak bűntettét is a terhelt, ha az őt üldöző rendőrök életét, testi épségét veszélyeztetve úgy menekül előlük a gépjárművével, hogy a megengedett sebességhatárt jelentősen túllépő haladása közben számos alkalommal – nem forgalmi okból, hanem így akarva kivonni magát a rendőri intézkedés alól – intenzíven fékez, amivel vészfékezésre kényszeríti a mögötte haladó szolgálati gépkocsi vezetőjét.

[55] IV. A Kúria végzése ellen a Be. 6. § (4) bekezdésére tekintettel nincs helye fellebbezésnek, felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[56] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul; az említett törvényhely (7) bekezdése szerint felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. A Be. 656. § (4) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2025. július 3.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Harangozó Attila s.k. előadó bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró, Dr. Nagy Antal s.k. bíró